

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121202154
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4121202154.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Lenky Halmešovej v spore žalobkyne: MUDr. D. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. 3226/6, XXX XX M., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Cimrák s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, XXX XX M., IČO: 36 868 876, proti žalovanému: Slovenská republika konajúca prostredníctvom Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, IČO: 30 416 094, o určenie vyššej náhrady za vyvlastnenie a obmedzenie vlastníckeho práva zriadením vecného bremena k pozemku vo výške 1 162,55 eura, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu M. zo dňa 19. júla 2021 č.k. 10C/5/2021-79, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie uznesením prvým výrokom konanie zastavil. Druhým výrokom nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi. Posledným, tretím výrokom vrátil žalobkyňi súdny poplatok vo výške 27,80 eura prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., so sídlom Partizánska cesta 9, Banská Bystrica. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 1, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP).

1.2. V časti trov konania súd prvej inštancie uviedol, že rozhodnutím o zastavení konania sa konanie končí a preto rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Konštatoval, že žalobkyňa vzala žalobu späť bez toho, aby jej žalovaný splnil to čo požadovala, teda aby jej zaplatil sumu 1 162,55 eura a preto z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania ona, a nie žalovaný. Okrem toho žalobkyňa podala žalobu predčasne, pretože hoci sa na súd obrátila s požiadavkou o zaplatenie vyššej náhrady za vyvlastnenie, ktorý nárok jej vyplýva z § 13 ods. 3 zákona č. 282/2015 Z.z. a na podanie žaloby je určená podľa § 14 ods. 2 uvedeného zákona 30 dňová prekluzívna lehota, ktorá táto plynie odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, ale žalobkyňa podala žalobu skôr ako rozhodnutie o vyvlastnení nadobudlo právoplatnosť. Hoci rozhodnutie bolo v odvolacom konaní zrušené nie je možné tvrdiť, že k zastaveniu konania prišlo zavinením žalovaného, alebo že by k zastaveniu konania prišlo z objektívnych dôvodov. Dospel k záveru, že z uvedených dôvodov by mal priznať nárok na náhradu trov konania žalovanému podľa § 256 ods. 1 CSP. Pritom nevzhladol ani žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Ale pretože žalovanému žiadne trovy nevznikli, ich náhradu mu nepriznal.

2.1. Žalobkyňa podala v zákonnej lehote odvolanie voči II. výroku, ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči nej a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku II. zmenil tak, že jej prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dôvodila, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Namietala, že zákon umožňuje podať odvolanie len voči výroku o obmedzení vlastníckeho práva, pokiaľ ide o výrok o určení výšky náhrady za vyvlastnenie zákon nepripúšťa možnosť podať odvolanie, ale umožňuje účastníkovi konania za účelom preskúmania tohto výroku podať žalobu na príslušnom súde v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Hoci podala odvolanie voči výroku o obmedzení vlastníckeho práva, v záujme zachovania lehoty sa podľa § 14 ods. 2 zákona č. 282/2015 Z.z. obrátila podaním žaloby na určenie vyššej náhrady na súd. Tvrdila, že prípadné nepodanie žaloby by malo za následok zmeškanie zákonnej lehoty, keďže tento výrok nadobudol právoplatnosť dňom doručenia rozhodnutia vyvlastňovacieho orgánu. Z uvedeného dôvodu namietala voči záveru súdu prvej inštancie, že žaloba bola podaná predčasne.

2.3. Namietala voči názoru súdu prvej inštancie, podľa ktorého hoci rozhodnutie vyvlastňovacieho orgánu bolo v odvolacom konaní zrušené, nie je možné tvrdiť, že k zastaveniu konania prišlo zavinením žalovaného, alebo že by k zastaveniu konania došlo z objektívnych dôvodov. Tvrdila, že z rozhodnutia odvolacieho orgánu č. 16514/2021/SSSVP/40178 zo dňa 06.04.2021, ktorým bolo rozhodnutie Okresného úradu Nitra sp.zn. OU-NR-OVBP2-2020/05846-016 zrušené a vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je zrejmé, že k vydaniu nezákonného rozhodnutia došlo práve v dôsledku pochybenia zo strany žalovaného, čo je nepochybne príčinou podania predmetnej žaloby a jej následného späťvzatia. Uplatnila svoje právo na príslušnom súde v súlade so zákonom, a preto nemôže byť na jej úkor, že pri ochrane svojich práv a právom chránených záujmov postupovala v zmysle platných právnych predpisov. V prípade, ak by podala len odvolanie voči výroku I. rozhodnutia vyvlastňovacieho orgánu a spoliehala sa na to, že po podaní odvolania bude napadnuté rozhodnutie vyvlastňovacieho orgánu zrušené, avšak v konečnom dôsledku by odvolací orgán toto rozhodnutie vyvlastňovacieho orgánu potvrdil, ukrátila by sa žalobkyňa o svoje zákonné právo podať žalobu na preskúmanie výroku II. rozhodnutia vyvlastňovacieho orgánu.

3. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť vyššiu náhradu za vyvlastnenie a obmedzenie vlastníckeho práva zriadením vecného bremena k pozemku podľa zákona č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní v sume 1 162,55 eura. Dôvodila, že rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 15.01.2021 č. OU-NR-OVBP2-2011/005846-016 bola náhrada za obmedzenie vlastníckeho práva určená vo výške 602,26 eura, ktorú nepovažovala za primeranú. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Pritom tvrdil, že rozhodnutie správneho orgánu o vyvlastnení nenadobudlo právoplatnosť, pretože žalobkyňa sa proti nemu odvolala a odvolacím orgánom zrušené a vrátené na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne vzala žalobkyňa žalobu späť dôvodiac zrušením rozhodnutia, ktoré nebolo vydané v súlade so zákonom, a tým, že zrušením rozhodnutia o vyvlastnení sa zrušilo aj rozhodnutie o určení náhrady za vyvlastnenie.

7. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Odvolací súd posudzujúc uznesenie v napadnutej časti trov konania z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie považoval za rozhodujúce, že žalobkyňa vzala žalobu späť bez toho, aby jej žalovaný splnil to, čo požadovala, teda zaplatil sumu 1 162,55 eura. Na základe tohto skutkového zistenia dospel k záveru, že z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania žalobkyňa. Z uvedených dôvodov by mal podľa § 256 ods. 1 CSP priznať nárok na náhradu trov konania žalovanému. Keďže však žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu ich náhradu nepriznal. Odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie stotožnil, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania ako vecne správne potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoje uznesenie v napadnutej

časti v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov uznesenia v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Žalobkyňa v odvolaní v zásade namietala, že zákon jej umožňoval podať odvolanie len voči výroku o obmedzení vlastníckeho práva, pokiaľ ide o výrok o určení výšky náhrady za vyvlastnenie zákon nepripúšťa možnosť podať odvolanie, ale umožňuje účastníkovi konania za účelom preskúmania tohto výroku podať žalobu na príslušnom súde v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Pritom tvrdila, že odvolanie voči výroku o obmedzení vlastníckeho práva podala, ale v záujme zachovania lehoty sa podľa § 14 ods. 2 zákona č. 282/2015 Z.z. obrátila s podaním žaloby na určenie vyššej náhrady na súd. S uvedenou námietkou sa odvolací súd nestotožnil. Pritom poukazuje na ustanovenie § 14 ods. 2 zákona č. 282/2015 Z.z., ktoré začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby na súd na preskúmanie výroku podľa § 13 ods. 3 (náhrada za vyvlastnenie) viaže na právoplatnosť rozhodnutia o vyvlastnení. Rozhodnutie o vyvlastnení upravuje celé ustanovenie § 13 zákona č. 282/2015 Z.z., ktoré v odseku 1) stanovuje, že „Ak sú splnené podmienky vyvlastnenia ustanovené týmto zákonom, vyvlastňovací orgán rozhodne samostatnými výrokmi o vyvlastnení práv k pozemku alebo ku stavbe a o náhrade za vyvlastnenie a o spôsobe jej úhrady.“. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu rozhodnutie o vyvlastnení nadobudne právoplatnosť vtedy, keď nadobudnú právoplatnosť obidva jeho výroky podľa § 13 ods. 1 uvedeného zákona, a až týmto dňom začne plynúť zákonná lehota na podanie žaloby. V tomto smere treba prisvedčiť názoru súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobkyňa podala žalobu predčasne. Navyše pre posúdenie zavinenia na zastavení konania nie je právne významná skutočnosť, že rozhodnutie Okresného úradu Nitra sp.zn. OU-NR-OVBP2-2020/05846-016 bolo zrušené a z akých dôvodov.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a podľa obsahu spisu mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Postupoval tak v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Cdo/14/2018).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).